

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 31P/222/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112220107
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Topolčanská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2013:3112220107.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Renátou Topolčanskou v právnej veci navrhovateľa I. N., štátneho občana Slovenskej republiky, študenta, bytom R. XX, U., právne zastúpeného JUDr. Darinou Válkovou, advokátkou so sídlom N. XX, U. proti odporcom: 1/ N. C.Ž., štátnej občanke Slovenskej republiky, živnostníčke, bytom R. XX, U., t. č. bytom W. X (u pani Y.), U. a 2/ C. N., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, obrábačovi kovov, bytom R. XX, U., o návrhu na určenie vyživovacej povinnosti takto

rozhodol:

Odporkyňa 1/ je p o v i n n á prispievať na výživu navrhovateľa sumou 50,- Eur mesačne, k rukám navrhovateľa, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 01.02.2013.

Dlh na výživnom za obdobie od 01.02.2013 do 30.06.2013 vo výške 250,- Eur, súd p o v o ľ u j e odporkyňi 1/ zaplatiť v lehote troch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca 2/ je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľa sumou 100,- Eur mesačne, k rukám navrhovateľa, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 01.07.2013.

Týmto s a v časti výživného na navrhovateľa z m e ň u j e rozsudok Okresného súdu Trenčín, č. k. 11C/82/2011-63 zo dňa 26.08.2011.

Navrhovateľovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Podľa § 157 ods. 3 O.s.p., ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol.

Predmetom tohto konania je určenie vyživovacej povinnosti odporcov 1/ a 2/ k navrhovateľovi.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného

minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 160 ods.1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Navrhovateľ v septembri 2013 začne navštevovať druhý ročník strednej odbornej školy. Jeho mesačné výdavky predstavujú sumu cca 200,- Eur, ide o cestovné, ošatenie, obuv a školské pomôcky.

Odporkyňa 1/ je rozvedená. Od 02/2013 má založenú živnosť v oblasti služieb a prenájmu, svoje zisky nevedela presne špecifikovať, pretože svoju živnosť iba rozbieha. V roku 2012 bola práceneschopná, evidovaná na úrade práce a poberala dávku v hmotnej núdzi vo výške 62,50 Eur plus rodinný prídavok na jedno dieťa. Okrem toho prenajíma priestory za sumu 210,- Eur mesačne, pričom 60,- Eur z tejto sumy odovzdáva na prevádzkovanie kancelárskych priestorov.

Odporca 2/ je rozvedený. Pracuje ako obrábač kovov vo D. B. C. U., kde dosahuje príjem vo výške cca 700,- Eur mesačne netto. Iný príjem nemá.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 151 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého súd o náhrade trov konania rozhoduje na návrh. Hoci bol navrhovateľ v konaní úspešný a mal by tak právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 a 2 O.s.p., náhradu trov konania si neuplatňoval a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Po vyhlásení a odôvodnení rozsudku a po poučení o opravnom prostriedku sa všetci účastníci vzdali práva podať proti nemu odvolanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Výrok o výživnom je predbežne vykonateľný.